

ισοστάμους ἀπεληλύθει σὺν τῷ νίῳ τοῦ Μενοιτίου, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἔταίροις· Ὁ δὲ νίὸς τοῦ Ἀτρέως ναῦν ταχεῖαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν καθείλκυσεν, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπιλεξάμενος ἀνεβίβασεν εἴκοσιν, ἐς αὐτὴν δὲ τὰ **προὸς** θυσίαν ἐνέβαλε χάριν τοῦ θεοῦ.

Ἐπ’ αὐτὴν δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ Χρύσου τὴν εὐπρόσωπον ἀγαγὼν ἐκάθισεν· ἐπ’ αὐτὴν δὲ ἀρχηγὸς ἀνέβη ὁ πόριμος τὰς βουλὰς **Οὐδοσσεὺς** οἱ μὲν δὴ ἀναβάντες ἔπλεον κατὰ τὰς ύγρὰς τῆς θαλάττης πορείας.

Τοὺς ὅχλους δὲ ὁ νίὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι προσέταξεν· οὗτοι δὲ ἀπεκαθάροντο, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς ρύπους ἀπέβαλλον· ἔθυον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι θυσίας ἀπὸ ζώων τελείων, ταύρων, καὶ αἰγῶν, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης τῆς πικρᾶς· ὁ ἀτμὸς δὲ τοῦ λίπους ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀέρος ἀνήει, περιελισσόμενος, καὶ συμμιγεῖς τῷ καπνῷ.

Οὕτως οἱ μὲν ταῦτα κατὰ τὸν στρατὸν ἐνήγρουν· ὁ Ἀγαμέμνων δὲ οὐκ ἔληγε τῆς ἐριστικῆς ἀπειλῆς, **ἥν** τὴν ἀρχὴν ἡπείρησε τῷ Ἀχιλλεῖ· ἀλλ’ οὗτος πρὸς τὸν Ταλθύβιόν τε καὶ τὸν Εὐρυβάτην εἶπεν, οἵτινες ἦσαν αὐτῷ κήρυκες καὶ σπουδαῖοι θεράποντες· **Ἄπιτε** ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ νιοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως, ὥστε ἀπὸ τῆς χειρὸς λαβόντες ἀγαγεῖν δεῦρο τὴν θυγατέρα τοῦ Βρισέως τὴν εὐπρόσωπον· ἐὰν δὲ μὴ δῷ, ἐγὼ δ’ **ἄν** αὐτὸς ἀφέλωμαι **αὐτῆν**, πραγειόμενος σὺν πλείοσιν, **ὅ** καὶ ἀλγεινότερον ἔσται αὐτῷ.

Οὕτως εἰπὼν ἐξέπιμπψεν· ίσχυρὸν δὲ τοῦτο ἐπίταγμα προσέταξεν.

Οἱ δὲ, καίτοι μὴ βουλόμενοι, ὅμως ἀπῆλθον **πληγίον** τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς πικρᾶς θαλάσσης· ἐπὶ δὲ τὰς τῶν Μυρμιδόνων σκηνὰς καὶ ναῦς παρεγένοντο· εῦρον δὲ τὸν Ἀχιλλέα παρὰ τῇ σκηνῇ καὶ τῇ **νῆῃ** τῇ μελαίνῃ καθήμενον· οὗτος δὲ τούτους **ἰδών**, **σφόδρα** ἡλγησεν· οἱ δὲ δείσαντες τὸν βασιλέα ἔστησαν· οὐκέτι ἐφθέγγοντο δὲ πρὸς αὐτὸν, οὐδὲ ἥρωτον.

Οἱ δὲ **εἰονησεν** ἐν τοῖς ἑαυτοῦ **λογισμοῖς**, καὶ ἐφώνησεν αὐτοῖς· Χαίρετε, κήρυκες, ἀγγελιαφόροι **τοποῦ** Διός, καὶ τῶν ἀνθρώπων, πλησίον ἔλθετε, οὐδαμῶς μοι ὑπὸ αἰτίαν ὑμεῖς, ἀλλ’ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅστις ὑμᾶς ἐπεμψεν ἔνεκα τῆς κόρης τῆς θυγατρὸς τοῦ Βρισέως, ἀλλὰ ἄγε, ὃ εὐγενές Πάτροκλε, εξάγαγε τὴν κόρην, καὶ δὸς αὐτοῖς, ὥστε ἀγαγεῖν· **οὗτοι** δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔστωσαν **ἐνώπιον τε τῶν θεῶν** ἀθανάτων, καὶ ἐνώπιον τῶν θητῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τοῦ ἀπηνοῦς· ἐάν ποτε χρεία ἐμοὶ ὑπάρξῃ τὸν ἀπρεπῆ ὅλεθρον ἀποσοβῆσαι τοῖς **Ἐλλησιν**· ὅντως γάρ οὗτος βεβλαμένοις λογισμοῖς κινεῖται, οὐδὲ γινώσκει συλλογίσασθαι ἂμα τὰ μέλλοντα καὶ τὰ παρεληλυθότα, λέγω ὅπως αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν· οἱ **Ἐλληνες** ἀζήμιοι μάχοιντο.

Οὕτως εἶπεν· ὁ Πάτροκλος δὲ ἐπείσθη τῷ προσφιλεῖ ἔταίρῳ, ἐξήγαγε δὲ **τῇ σκηνῆς** τὴν τοῦ **Βρισέως** θυγατέρα τὴν εὐπρόσωπον, ἔδωκε δὲ ὥστε ἀγαγεῖν· οὗτοι δὲ ἀπανέστρεψαν εἰς τὰς ναῦς τῶν Ἐλλήνων· ἡ δὲ γυνὴ μὴ βουλομένη σὺν αὐτοῖς ἀπήρχετο.

Οἱ Ἀχιλλεὺς δὲ δακρύσας, ἰδίας ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ἔταίρων σὺν ταχυτῆτι **ἀπελθὼν**, ἐκαθέζετο παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς **θαλάσσης** τῆς λευκῆς ὁρῶν ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον· κατὰ πολὺ δὲ τῇ προσφιλεῖ αὐτοῦ μητρὶ ἦν κατοικεῖται τὰς χειρας ἐκτείνων, λέγων· **Ω** μῆτερ, **επεὶ με** ἐγένην σας ὀλιγοχρόνιον ἐσόμενον, τιμήν μοι ὥφειλε δοῦναι οὐράνιος Ζεύς, οὐ τῶν βροντῶν αἴτιος· νῦν δὲ οὐδὲ ἐπὶ μικρόν με ἐτίμησε· ὅντως γάρ με ὁ τοῦ Ἀτρέως νίὸς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἀτιμονεῖται· ἀφείλετο γὰρ τὸ ἐμὸν γέρας αὐτὸς, ἀλλοτριώσας τοῦτο ἀπ’ ἐμοῦ.

Οὕτως εἶπε δακρυρρόων· τούτου δὲ ἡκουσεν ἡ σεπτὴ μήτηρ καθημένη ἐν τῷ **βάθεῳ** τῆς θαλάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι· ταχέως δὲ ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης, ὥσπερ ὄμιγλη, καὶ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἐκάθισε **δακρυρρόυντος**, τῇ χειρὶ δὲ αὐτὸν κατέψησε, καὶ λόγον εἴρηκε, καὶ ἐξ